

ващи, които живѣятъ отъ ловъ на птици, ще предпочитатъ тѣзи кучета, които сж най-пригодни за ловъ на птици.

Минава година, десетки, стотици, и у нашитѣ диваци ще се развѣдятъ **две различни породи кучета.**

Вие ще попитате: какъ така се появяватъ две породи, когато отначало тѣ имаха само една порода?

— **Отъ тая порода чрезъ подборъ се получиха две нови породи.** По сжщия начинъ отъ една порода домашни коне могатъ да се отвѣдятъ нѣколко нови породи. Сжщо така отъ една порода домашни овце, следъ време, могатъ да се получатъ нѣколко нови, различаващи се една отъ друга породи.

\* \* \*

Сега да оставимъ дивациѣ, и да поговоримъ за нашитѣ много отдавнашни прадѣди и да видимъ, откъде сж се взели у тѣхъ различнитѣ породи овце.

Да допустнемъ, че нашитѣ прадѣди отначало сж имали само една каква-да-е порода овце. Разбира се, тѣзи овце не сж били досущъ еднакви — всѣ сж се различавали по нѣщо. Напримѣръ, едни сж имали по-гъста и по-дълга вълна. Други сж имали най-обикновена вълна, но пъкъ сж се угойвали по-лесно отколкото другитѣ. Трети, най-последно, не се отличавали нито по вълната си, нито по угоеността си, обаче сж били по-млѣчни.

По такъвъ начинъ нашитѣ прадѣди имали възможность да избиратъ **между овцетѣ такива, каквито били най-пригодни за стопанството имъ.** И тукъ всѣки ималъ на първо мѣсто предъ видъ ползата, която ще получи. Единъ повече ценилъ топ-лата овча кожа, защото си правилъ отъ нея облѣкло. Другъ желалъ да има по-тлѣста овца съ вкусно месо, защото овчето месо и тлѣстина били главната му храна. Трети пъкъ полагалъ особена грижа да отвѣжда такива овце, които давали много млѣко, защото не обичалъ месото, а се хранѣлъ съ разни млѣчни продукти — млѣко, масло, сирене и пр.

И ето виждаме, че този, комуто била по-потрѣбна овчата кожа, запазва за разплодъ само тия овце, които били съ гъста вълна, а останалитѣ или употребява за храна или продава. Запазенитѣ съ гъста вълна овце даватъ потомство съ сжщо такава вълна. И не е чудно, ако между тѣхнитѣ агнета се случатъ и такива съ още по-добра вълна. И тѣхъ овцевѣдѣтъ оставя за по-нататѣшния разплодъ. Той строго следи, щото гъстовълнеститѣ овце да не се съштватъ съ овни, на които вълната не е хубава.

Както виждате, въ подбора нѣма никаква голѣма философия, Нуждно е само умение и търпение. Ще минатъ десетки години и овцевѣдѣтъ ще има овце съ такава вълна, каквато желае.